

Мороз ударив — листя обпалив.
На травах іній заіскрився біло.
Згадаю ту, яку колись любив,
І усміхнуся спогадам несміло.

Жар почуття на попіл перетлів,
Вітрами часу розум остудило.
Життя прожив, як міг і як умів, —
Ну от і все. Минуло. Відболіло.
